

Warszawa, 18 maja 2021 r.
KL/210/154/MCh/2021

Pan
Waldemar Buda
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej

Szanowny Panie Ministrze,

w załączeniu przesyłamy uwagi Konfederacji Lewiatan do drugiej wersja Krajowego Planu Odbudowy, wysłanej do Komisji Europejskiej dnia 3 maja 2021 roku.

Z poważaniem,

Maciej Witucki
Prezydent Konfederacji lewiatan

Załącznik:

Uwagi Konfederacji Lewiatan do drugiej wersja Krajowego Planu Odbudowy, wysłanej do Komisji Europejskiej dnia 3 maja 2021 roku.

Uwagi Konfederacji Lewiatan do drugiej wersja Krajowego Planu Odbudowy, wysłanej do Komisji Europejskiej dnia 3 maja 2021 roku.

Fundusz Odbudowy i Odporności Unii Europejskiej może i powinien zostać wykorzystany do zbudowania silnej, innowacyjnej, zielonej i konkurencyjnej gospodarki Polski. Musimy zadbać o to, żeby Krajowy Plan Odbudowy, na podstawie, którego będziemy wykorzystywać środki Funduszu na przeprowadzenie reform i inwestycji, zapewniał maksymalną efektywność ich zagospodarowania. Powinno być to wspólną troską instytucji państwowych, samorządowych, partnerów społecznych i innych interesariuszy. Aby KPO osiągnęło tak postawione cele, nie wystarczy przygotowanie nawet najlepszego dokumentu planistycznego. Konieczne jest zaprojektowanie systemu wdrażania KPO, w sposób gwarantujący efektywność, skuteczność i wykorzystanie potencjału interesariuszy.

Doceniamy wysiłek włożony w przygotowanie drugiej wersji KPO oraz fakt, że część zgłoszonych w konsultacjach uwag została wykorzystana. W efekcie powstał dokument, który jest bliższy oczekiwaniom, jakie mu stawiamy.

Jednak zdaniem Konfederacji Lewiatan konieczne jest uzupełnienie tego projektu o elementy przedstawione w uwagach poniżej. W naszej ocenie jest to też najważniejszy moment, aby wspólnie wypracować system i infrastrukturę instytucjonalną wdrażania Planu, które pozwolą w pełni wykorzystać potencjał KPO dla dokonania skoku rozwojowego Polski.

1. Uwagi horyzontalne

- 1) Reformy zaproponowane w KPO to jednocześnie obszary kluczowych zmian dla gospodarki i przedsiębiorstw. Dlatego trzeba wypracować system pracy nad tymi reformami, gwarantujący udział w nich środowiskom gospodarczym. Stałym forum roboczej dyskusji z przedstawicielami pracodawców i pracowników powinna być Rada Dialogu Społecznego i jej zespoły problemowe lub doraźne.
- 2) Reformy i inwestycje zapisane w KPO wymagają uzupełnienia o wskaźniki, które pozwolą ocenić wpływ prowadzonych działań na gospodarkę. Bez takich wskaźników nie jest możliwa ani ocena tego wpływu, ani skuteczna modyfikacja KPO w trakcie realizacji. Na przykład, w przypadku B.1.1.2. *Wymiana źródeł ciepła i poprawa efektywności energetycznej w budynkach mieszkalnych - efektywność energetyczna budynków*

mieszkalnych – wskaźnikiem ilościowym jest *Liczba wymienionych nieefektywnych źródeł ciepła na paliwo stałe na zgodne z normami nowoczesne źródła ciepła (Liczba budynków jednorodzinnych w ramach podpisanych umów) – 860 000 – II kw. 2026 r.* Uzasadnione jest natomiast dodanie wskaźnika związanego z poprawą efektywności energetycznej budynków tj. oszczędność energii finalnej czy redukcja emisji GHG.

- 3) Dla przedsiębiorców ogromne znaczenie, od początku rozmowy o KPO, ma informacja o tym jak będą wybierane projekty finansowane w Planie. Proces wyboru projektów musi być przejrzysty, konkurencyjny, oparty na jasnych kryteriach i merytorycznej ocenie każdego przedsięwzięcia przygotowanej przez niezależnych ekspertów. KPO trzeba uzupełnić o konkretne rozwiązania w tym zakresie, w szczególności o zasady wyboru projektów w trybie konkursowym i pozakonkursowym.
- 4) Efektywne wdrożenie KPO zależy od skuteczności systemu monitorowania. W tym systemie, w szczególności w decyzjach o zasadach wyboru projektów, muszą brać udział przedstawiciele pracodawców i przedsiębiorców. Taki udział może zagwarantować Komitet Monitorujący KPO, o ile zostanie wyposażony w realne uprawnienia decyzyjne. W skład Komitetu muszą wejść organizacje reprezentatywne, które są członkami RDS, ponieważ udział tych środowisk jest warunkiem powodzenia większości reform gospodarczych zawartych w Planie. Prace Komitetu powinna zostać zorganizowane wokół 5 głównych filarów Planu, na przykład w formie grup roboczych, przygotowujących decyzje Komitetu. Jeżeli chodzi o kompetencje Komitetu powinien przede wszystkim:
- opiniować i zatwierdzać procedury wyboru projektów w ramach KPO,
 - opiniować i zatwierdzać kryteria wyboru projektów w ramach KPO,
 - opiniować propozycje zmian KPO,
 - być informowany o wynikach kontroli i audytu KPO i proponować działania naprawcze.
- 5) W KPO należy uwzględnić informację, o tym, w jaki sposób będą przekazywane beneficjentom środki z części pożyczkowej. Jeśli rząd będzie je przekazywać w formie bezzwrotnej pomocy (dotacje) wówczas sytuacja sektorów i inwestycji, które zostały przeniesione do części pożyczkowej nie zostanie w sposób arbitralny ustalona, jako gorsza od tych, które znalazły się w części grantowej. W takiej sytuacji jest na przykład sektora farmacji. Jeśli jednak będą to pożyczki, to informacja o warunkach spłaty ma kluczowe

znaczenie dla oceny KPO. Co do zasady wsparcie przedsiębiorstw powinno mieć formę grantów.

- 6) KPO nie zawiera jasnej informacji, ile środków trafi bezpośrednio do przedsiębiorstw w ramach otwartych naborów. Nie jest, więc możliwa jednoznaczna ocena, na ile KPO będzie wspierać odbudowę i odporność tego sektora, w szczególności przedsiębiorców prywatnych. Tę informację należy podać.
- 7) Pełna ocena KPO nie jest możliwa bez wyjaśnienia, w jaki sposób i kiedy zostanie zaprogramowana pula pożyczek, która została udostępniona Polsce w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (Recovery and Resilience Facility).

2. A. Odporność i konkurencyjność gospodarki

- 1) [Reforma A1.5 Zwiększenie, jakości stanowienia prawa oraz rozwój partnerstwa z organizacjami społecznymi](#)
 - Dodanie reformy w nowym projekcie KPO ma duże znaczenie i odpowiada na faktyczne deficyty związane z procesem stanowienia prawa i jakością dialogu społecznego w Polsce (zgodnie z Zaleceniem Rady).
 - Zakres tej reformy nie został jednak przedstawiony i omówiony na forum Rady Dialogu Społecznego - kluczowego gremium dla prowadzenia dialogu społecznego w Polsce.
 - Reformie nie towarzyszy również żadna inwestycja.
 - Tymczasem w opinii partnerów społecznych, wyrażanej między innymi podczas posiedzeń RDS, ustalenie szczegółów i harmonogramu tej reformy, musi odbyć się w ramach systematycznej współpracy z RDS.
 - Również za niezbędne uważamy uwzględnienie w KPO inwestycji wspierającej tę reformę, ponieważ deficyty w zakresie, jakości procesu stanowienia prawa i jakości dialogu społecznego wynikają zarówno z sytuacji prawnych, jak i z sytuacji faktycznych, w tym z niewystarczającego zaplecza instytucjonalnego i eksperckiego Rady Dialogu Społecznego, w tym Biura RDS.

- 2) [Inwestycja A.2.1.1 Inwestycje wspierające robotyzację i innowacje w przedsiębiorstwach](#)
- Na liście cyfrowych projektów inwestycyjnych należy uwzględnić projekty polegające na wytwarzaniu wartości niematerialnych i prawnych, np. systemów czy oprogramowania, które mogą być zarówno na użytek wewnętrzny (automatyzacja pracy), jak i zewnętrzny (automatyzacja u klienta).
- 3) [Reforma A3.1 Poprawa dopasowania umiejętności i kwalifikacji do wymogów rynku w związku z wdrażaniem nowych technologii w gospodarce oraz zieloną i cyfrową transformację](#)
- Reforma, która obejmuje Krajowy Fundusz Szkoleniowy, musi uwzględnić zmianę zasad przyznawania środków z tego Funduszu. Co do zasady środki powinny być łatwo dostępne i przyznawane zgodnie z potrzebami zgłaszanymi przez pracodawcę, a nie odgórnie ustalonymi priorytetami, co ma miejsce obecnie.
 - Trzeba uzupełnić inwestycje powiązane z reformą o działania na rzecz realnego zwiększenia mobilności wewnętrznej pracowników. To może zmniejszyć występujące lokalnie trudności pracodawców w znalezieniu odpowiednich pracowników. Proponujemy w szczególności szersze wykorzystanie istniejącego bonu na zasiedlenie poprzez rozszerzenie kręgu osób mogących korzystać z tego rozwiązania oraz zwiększenie jego kwoty i uzależnienie jej od wielkości rodziny, która zmienia miejsce zamieszkania w związku z podjęciem zatrudnienia w innej lokalizacji.
 - Kwestie związane ze szkoleniem pracowników czy potencjalnych pracowników nie powinny być wyłącznie w gestii instytucji państwowych, które – jak pokazuje praktyka – do tej pory nie mają znaczących sukcesów w tym zakresie. Szczególnie ważne jest zapewnienie stabilnego finansowania procesu przekwalifikowywania i podnoszenia kwalifikacji, również dla pracowników posiadających już określony poziom kwalifikacji (nie tylko dla osób bez kwalifikacji lub niskokwalifikowanych).
 - Przegląd istniejących narzędzi monitorowania trendów na rynku pracy (m.in. cyklicznych badań i opracowań) powinien prowadzić do powstania narzędzia pozwalającego prognozować zapotrzebowanie na zawody i kwalifikacje w średnio i długookresowej perspektywie, a następnie dopasowywać kierunki kształcenia do prognozowanych

potrzeb rynku pracy. Rynek pracy nie potrzebuje większej liczby opracowań oceniających sytuację wstecz. Polski system edukacji musi być elastyczny i dopasowywać kierunki kształcenia do potrzeb rynku. To pozwoli zwiększyć produktywność gospodarki i ograniczy bezrobocie oraz emigrację zarobkową z Polski.

4) **Inwestycja A.3.1.1. Wsparcie rozwoju nowoczesnego kształcenia zawodowego, szkolnictwa wyższego oraz uczenia się przez całe życie - Branżowe Centra Umiejętności**

- Planowane przedsięwzięcie ma strategiczny charakter i ogromne znaczenie dla firm i pracowników. Dlatego postulujemy zaangażowanie w prace nad szczegółowymi rozwiązaniami związanymi z planowaniem, uruchomieniem i funkcjonowaniem Branżowych Centrów Umiejętności zainteresowanych członków Rady Dialogu Społecznego. Proponujemy powołanie Komitetu Sterującego dla tego przedsięwzięcia, który będzie funkcjonował przez cały okres realizacji tego projektu.
- Ważne jest, by podstawą wyboru branż objętych siecią BCU były potrzeby firm i gospodarki (w szczególności w odniesieniu do wyzwań związanych z przemysłem 4.0, automatyzacją, wdrażaniem zielonego ładu, itp.), a nie klasyfikacja zawodów szkolnictwa branżowego, ponieważ w tym zestawieniu ujęte są także zawody, na które zapotrzebowanie w gospodarce jest znikome, kształcenie w tych zawodach jest niszowe (kilku –kilkunastu uczniów w całej Polsce), a ich wsparcie nie ma znaczenia dla odbudowy i odporności gospodarki. Działania Centrów powinno koncentrować się na kluczowych dla gospodarki kwalifikacjach, kompetencjach i umiejętnościach, a nie zawodach w rozumieniu kształcenia branżowego.
- W działania BCU jak najszerszej zaangażowane powinny być branżowe organizacje pracodawców, ale także sami pracodawcy z danej branży. Przykładowo, analiza zapotrzebowania na zawody i umiejętności w danej branży powinna być wypracowywana w ścisłej współpracy z tymi podmiotami. Kluczowe jest także, by zakres działania centrów przygotowany został we współpracy z pracodawcami reprezentującymi branżę, na rzecz, których będą one działały. Wybór lokalizacji powinien być podyktowany potrzebami branż w danych regionach. Fakt równomiernego rozłożenia na terenie całego kraju nie powinien mieć kluczowego znaczenia, bo może wypaczać sens merytoryczny tych przedsięwzięć.

- Co do zasady działalność Centrów powinna być skupiona na edukacji formalnej i wypełnianiu luk w jej systemie (np. w zakresie kształcenia nauczycieli praktycznej nauki zawodów), w ścisłej współpracy z podmiotami świadczącymi usługi rozwojowe, ale nie zastępując ich rynkowej oferty i sprawdzonych mechanizmów wspierających uczenie się przez całe życie (takich jak np. Krajowy Fundusz Szkoleniowy).

5) **Reforma A4.1 Efektywne instytucje na rzecz rynku pracy**

- Reforma musi w większym stopniu uwzględniać potrzeby pracodawców, przede wszystkim zakładać opracowanie oraz wdrożenie usług adekwatnych do tych potrzeb (z uwzględnieniem ich zróżnicowania – wielkości, branży, zakresu działania). Chodzi w szczególności o pośrednictwo pracy, doradztwo (również w zakresie możliwości pozyskiwania środków na tworzenie stanowisk pracy i rozwoju kompetencji pracowników), wsparcie przy restrukturyzacji.
- Reforma musi objąć niepubliczne instytucje rynku pracy: agencje zatrudnienia, firmy szkoleniowe, w szczególności w zakresie aktywizacji i podnoszenia kwalifikacji. Tylko w ten sposób można zbudować kompleksowy system wsparcia uwzględniający różne kompetencje i mocne strony poszczególnych instytucji. Niepubliczne instytucje powinny być również uwzględnione w planowaniu działań w ramach Polityki (zestawu rozwiązań) rozwoju kompetencji pracowników 45/50+.
- Reforma musi być uzupełniona o wspieranie mobilności wewnątrz krajowej pracowników z rejonów o wyższym bezrobociu na tereny o wysokim popycie na pracę.

6) **Inwestycja A4.1.1 Inwestycje wspierające reformę instytucji rynku pracy**

- Należy uzupełnić grupę beneficjentów inwestycji o niepubliczne instytucje rynku pracy, w szczególności agencje zatrudnienia, agencje pracy tymczasowej oraz w instytucje szkoleniowe, które mają realny wpływ na kształt rynku. Wykorzystanie potencjału prywatnych instytucji rynku pracy przyczyni się do bardziej efektywnego procesu przywrócenia osób do zatrudnienia.

7) **Inwestycja A4.4.1 Inwestycje związane z doposażeniem pracowników/przedsiębiorstw umożliwiającym pracę zdalną**

- Grupę odbiorców wsparcia trzeba rozszerzyć o duże przedsiębiorstwa. W tej chwili wsparcie ograniczone jest do MŚP. Duże przedsiębiorstwa pełnią rolę wzorcotwórczą dla MŚP, a w okresie epidemii Covid-19 nie zawsze dysponują wystarczającymi środkami na wdrożenie pracy zdalnej. W przypadku dużych firm element związany z doradztwem mógłby zostać przeniesiony na wewnętrzne działy HR tych firm, co pozwoliłoby na zaoszczędzenie części środków.
- Zaproponowana kwota wsparcia (15 tys. euro) i liczba firm objętych tym wsparciem (3000) muszą wzrosnąć. Kwota wsparcia powinna być uzależniona od zakresu inwestycji, wielkości firmy, a także w zależności od liczby pracowników, która ma świadczyć pracę zdalną.

8) **Reforma A4.4 Uelastycznienie form zatrudnienia i promocja pracy zdalnej**

- Proponowane rozwiązanie nie obejmują w równym stopniu wszystkich sektorów. Reformę trzeba uzupełnić o działania dotyczące przemysłu, produkcji i budownictwa, przede wszystkim polegające na wypracowaniu przepisów amortyzujących zmiany koniunktury na rynku w zakresie np. rozliczania czasu pracy w dłuższym okresie (konta czasu pracy), zniesienia ograniczenia zakresu prac wykonywanych przez pracowników tymczasowych czy zwiększenia elektronicznej komunikacji w obszarze zatrudnienia (odejścia od często wymaganego w obszarze zatrudnienia podpisu własnoręcznego na rzecz podpisu osobistego czy podpisu zaufanego). Zmiany te obniżą koszty działania przedsiębiorstw oraz poprawią efektywność procesów związanych z zatrudnieniem. W dłuższej perspektywie to rozwiązanie usprawni również funkcjonowanie instytucji publicznych. Również sektory rządziej korzystające z pracy zdalnej powinny otrzymać wsparcie na:
 - inwestycje umożliwiające digitalizację procesów zarządzania personelem
 - Inwestycje służące dostosowaniu miejsc pracy do potrzeb kobiet, starszych pracowników, przede wszystkim poprzez diagnostykę i poprawę warunków bhp, poprawę ergonomii stanowisk pracy.

3. B.2 Zwiększenie wykorzystania OZE

1) Inwestycja B2.2.1 Rozwój sieci przesyłowych, inteligentna infrastruktura elektroenergetyczne

- Zasadne jest rozszerzenie zakresu inwestycji lub uzupełnienie reformy o nowy typ inwestycji dotyczący rozwoju sieci dystrybucyjnych.
- Sieć dystrybucyjna została dotknięta skutkami COVID-19 w stopniu porównywalnym lub wyższym niż sieci przesyłowe. Dodatkowo rosnące znaczenie sektora dystrybucji wynikające zarówno z warunków zdefiniowanych w Pakiecie Czysta energia dla wszystkich Europejczyków, dokumencie PEP2040, jak również w związku ze zmieniającym się charakterem sieci w Polsce (m.in. rosnąca rola źródeł rozproszonych) wymagają dodatkowych nakładów. Należy również zwrócić uwagę, że jeżeli mówimy o inteligentnej infrastrukturze elektroenergetycznej, to w największym stopniu odnosi się ona właśnie do sieci dystrybucyjnej, w szczególności na styku OSD - odbiorcy (ze szczególną rosnącą rolą konsumentów).

2) Reforma B2.2 Poprawa warunków dla rozwoju OZE

- Reforma wskazuje na konieczną poprawę procesu inwestycyjnego w obszarze lądowej energetyki wiatrowej poprzez zmiany ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych wprowadzającej tzw. zasadę 10H, dlatego lista inwestycji w ramach reformy powinna zostać uzupełniona o wsparcie – równoległe do wsparcia dla inwestycji offshore – o inwestycje, w ramach, której wsparcie otrzymają wielkoskalowe projekty odnawialne źródeł energii (OZE), np. wiatr na lądzie, fotowoltaika, inne.

3) Inwestycja B2.2.2 Instalacje OZE realizowane przez społeczności energetyczne

- Grupa beneficjentów inwestycji w małe, rozproszone źródła energii powinna uwzględniać indywidualnych przedsiębiorców. Według aktualnego projektu KPO możliwe jest wsparcie projektów realizowanych wyłącznie przez społeczności energetyczne. Brak przedsiębiorców zwiększa ryzyko niezrealizowania celu szczegółowego B2, gdyż inwestycje realizowane przez społeczności energetyczne mają ograniczony zakres

i stanowią jedynie niewielki fragment obszaru energetyki rozproszonej. Dlatego postulujemy rozszerzenie zakresu grupy wsparcia w B2.2.2. indywidualnych wytwórców energii w małych instalacjach (przedsiębiorców realizujących małe instalacje bez konieczności powołania społeczności energetycznej). W związku z tą zmianą proponujemy również zmianę nazwy inwestycji B2.2.2. w następujący sposób: Instalacje OZE realizowane przez społeczności energetyczne i indywidualnych wytwórców energii w małych instalacjach.

4) **Inwestycja B1.2.1. Efektywność energetyczna i OZE w przedsiębiorstwach - inwestycje o największym potencjale redukcji gazów cieplarnianych**

- Proponujemy, aby w zakresie inwestycji przewidzianej w części pożyczkowej Krajowego Planu zostało także uwzględnione zwiększenie efektywności energetycznej w obszarze usług, a nie jedynie w zakresie przedsiębiorstw przemysłowych jak ma to miejsce w obecnym brzmieniu.

4. C. Transformacja cyfrowa

1) **Inwestycja C2.1.1. E-usługi publiczne, rozwiązania IT usprawniające funkcjonowanie administracji i sektorów gospodarki oraz technologie przełomowe w sektorze publicznym, gospodarce i społeczeństwie**

- Inwestycja musi uwzględnić wypracowanie standardów związanych z cyberbezpieczeństwem przetwarzania w chmurze obliczeniowej oferowanej na rynku prywatnym i ustanowienie nadzoru nad przestrzeganiem tych standardów. Zręby procesu transformacji cyfrowej w sektorze finansów publicznych stworzyło przyjęcie uchwały Wspólna Infrastruktura Informatyczna Państwa (WIIP), a następnie programu ZUCH. Żeby zapewnić właściwy proces transformacji wypracowano Standardy Cyberbezpieczeństwa Chmury Obliczeniowej (SCCO), które stanowią fragment Narodowych Standardów Cyberbezpieczeństwa, jednak formalnie SCCO nie dotyczą sektora przedsiębiorstw. Dlatego konieczna jest publikacja rekomendacji użycia dokumentów i zasad bezpieczeństwa dla rozwiązań chmury obliczeniowej w sektorze prywatnym.

LEWIATAN

2) **Inwestycja C3.1.1 Cyberbezpieczeństwo – CYBER PL oraz infrastruktura przetwarzania danych i dostarczania usług cyfrowych**

- Inwestycja powinna zostać uzupełniona o wsparcie sektora przedsiębiorstw, dla którego wyzwania i potrzeby związane z cyberbezpieczeństwem znacząco wzrosły w wyniku epidemii COVID-19. Nie jest zrozumiałe ograniczenie interwencji w tym zakresie do podmiotów publicznych.

5. **D. Efektywność, dostępność i jakość ochrony zdrowia**

1) **Inwestycja D1.1.2. Przyspieszenie procesów transformacji cyfrowej ochrony zdrowia poprzez dalszy rozwój usług cyfrowych w ochronie zdrowia**

- Inwestycja powinna zapewniać interoperacyjność i zgodność wdrażanych rozwiązań z obowiązującymi standardami gromadzenia i wymiany danych w medycynie tj. IHE (Integrating the Healthcare Enterprise), DICOM (Digital Imaging and Communications in Medicine), HL7 (Health Level Seven). Promowanie i inwestowanie w interoperacyjność systemów cyfrowych w ochronie zdrowia umożliwia swobodny przepływ danych pomiędzy wszystkimi poziomami opieki zdrowotnej, realizowanie zdalnej diagnostyki oraz przetwarzanie danych pochodzących z różnych etapów diagnozowania i leczenia pacjenta.
- Obligatoryjność standardów pozwala na zmianę systemów na bardziej innowacyjne, ogranicza problemy związane z migracją danych oraz umożliwia jednostkom łączenie posiadanych systemów. Pozwala na wykorzystanie automatycznie zbieranych danych przy jednoczesnym ograniczeniu błędów związanych z manualnym wprowadzaniem informacji oraz na wypracowanie spójnych wytycznych dotyczących zasad gromadzenia i przetwarzania danych medycznych, ponieważ wymusza ujednoczenie metod opisu zjawisk medycznych, w tym stosowanie jednolitych skal i słowników do opisu szczegółowych parametrów. Zapewnia interoperacyjność systemów IT na poszczególnych poziomach architektury informatycznej (centralnym, regionalnym, lokalnym) oraz otwartość systemów, z poszanowaniem naczelnych zasad, takich jak bezpieczeństwo i prawo do prywatności pacjenta.

member of **BUSINESSEUROPE**

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa

tel. (+48) 22 55 99 900
fax (+48) 22 55 99 910
lewiatan@konfederacjalewiatan.pl
www.konfederacjalewiatan.pl

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m.st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy KRS

- 2) Inwestycja D1.1.1. Rozwój i modernizacja infrastruktury centrów opieki wysokospecjalistycznej i innych podmiotów leczniczych
- Uważamy, że w celu poprawnej realizacji reformy niezbędne jest zapewnienie finansowania podstawowej opieki zdrowotnej. System ochrony zdrowia nie będzie w pełni wydajny bez dobrze funkcjonujących jednostek podstawowej opieki zdrowotnej. Jeśli finansowanie w KPO nie zostało przewidziane, ze względu na zaplanowaną linię demarkacyjną, prosimy o wskazanie, w jakim programie oraz w jakim zakresie takie wsparcie jest planowane.

6. Zielona i inteligentna mobilność

1) Reforma E.1 Zwiększenie udziału zero i niskoemisyjnego transportu

- Uzupełnienie listy inwestycji przypisanych do reformy o odrębną inwestycję związaną z niskoemisyjnym transportem kolejowym, koniecznych dla redukcji śladu węglowego dla kolei - Zielona Kolej, Lokalne Obszary Bilansowania (LOB) oraz zeroemisyjna kolei poprzez budowę sieci stacji tankowania wodorem i dystrybucji wodoru dla przewoźników towarowych i pasażerskich poprzez sieć 50 stacji wodorowych (Kolej wodorowa).

Konfederacja Lewiatan, KL/210/154/MCh/2021

